

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ วัดป่ารังสีปาลีวัน อ.คำม่วง จ.กาฬสินธุ์
เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

ทำเพื่อโลกทั้งนั้น

นี่เราพาพี่น้องทั้งหลายชนสมบัติเข้าคลังหลวงเหล่านี้ๆ ช่วยคนทั้งประเทศเหล่านี้ๆ สมบัติเหล่านี้ออกหมด เราไม่เอาอะไรเลย แบทลอด แม้บาทเดียวเราไม่เคยเอา ออกช่วยชาติทั้งนั้น เราจึงบริสุทธิ์เต็มที่ ที่ช่วยชาติไม่มีอะไรที่จะมัวหมองในใจ ว่าได้หยิบได้เอาอะไรของใครที่มาบริจาค ไม่มีเลย ออกบริสุทธิ์สุดส่วนตั้งแต่นำพี่น้องทั้งหลายมา นี่ละท่านทั้งหลายไปหาซิ ไม่ใช่คุณนะเอาความจริงมาพูด เพราะเราช่วยโลกนี้เราช่วยด้วยความเมตตา เราไม่ได้ช่วยด้วยที่จะหวังอะไรๆ ไม่มี มีเท่าไรหมด ออกหมดเลยๆ สมบัติเหล่านี้เอามาเพื่อชาติบ้านเมืองของเราทั้งนั้น

สำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าหมดเลย ดอลลาร์เข้าเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า จากนั้นเราก็บอกว่าดอลลาร์นี้จะต้องเอาไปช่วยเงินไทย เงินไทยเมื่อเราหยุดเทศน์แล้ว จตุปัจจัยไทยทานจะร้อยหรือแล้วจะไม่มี ที่นี้คนที่จำเป็นน้ำมันรุมขอตลอดเวลา จำเป็นจะต้องใช้เงินไทย ที่นี้เงินไทยไม่พอดึงไปเอาดอลลาร์มา เพราะฉะนั้นดอลลาร์จึงจะไม่เข้าคลังหลวง ก็ไม่เข้าจริงๆ ออกมาช่วยเงินไทยก็ยังไม่พอ อย่างนั้นละช่วยจริงๆ เราช่วยโลก ไม่ได้เอาอะไรเลย

ดินอยู่อย่างนี้ละ ไปที่ไหนลำบากลำบากสุดขีด แต่เราก็กินเอา ไม่เคยเอาอะไรนะ นี่เรียกว่าช่วยโลก ช่วยด้วยความเมตตา เหล่านี้ออกสู่บ้านเมืองของเราหมดเลย ไม่ได้ไปไหน เป็นเรื่องส่วนตัวของเราไม่มี เรียกว่าไม่มีเลย มีแต่ออกช่วยชาติบ้านเมืองทั้งนั้นแหละ เราบริสุทธิ์สุดส่วนบอกแล้ว เพราะใจของเราก็กินทุกอย่าง ที่นี้ก็ออกด้วยความเมตตา ไหลออกละที่นี้ ออกหมดเลย มีเท่าไรออกหมด

เราพยายามเต็มกำลังที่ช่วยชาติบ้านเมืองมา ตั้งแต่ประกาศว่าเป็นผู้นำช่วยชาติบ้านเมืองก็ออกจริงๆ ตลอด ทองคำก็ได้ ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโลแล้ว ทองคำที่เข้าสู่คลังหลวงของเราถึง ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กว่ากิโลแล้ว เข้าหมด ดอลลาร์ก็เข้าเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่า จากนั้นดอลลาร์ก็มาช่วยเงินไทยที่ออกช่วยโลก เงินไทยไม่พอ ออกช่วยโลกๆ พอมานี่บิณฑบาตนายอำเภอคำม่วง นายอำเภออยู่ไหน เอานายอำเภอมาฆ่าเสียหน่อยวะ มานี่ภาษาภาคอีสานเขาว่า มาหมิ่นเรา หมิ่นแต่เรา เอาไปชัดที่ว่า การอำเภอตั้ง ๘ ล้าน นั้นนะเห็นไหม เราให้แล้วให้นายอำเภอ ๘ ล้านแล้วนะ

เงินที่ได้เหล่านี้มันจะ ๘ ล้านอะไร มันต้องไปควักกระเป๋าเราไปอีก พูดให้มันชัดซิกี้เป็นความจริง พูดตามความจริงผิดไปไหนวะ มานี่ทางนายอำเภอก็มาหมิ่นเอาเสีย

๘ ล้าน สร้างที่ว่าการอำเภอให้แล้วนะนั่น ถ้าลงมาให้แล้วต้องให้เป็นอื่นไปไม่ได้เรา ลั่น
คำไหนลงไปขาดสะบั้นไปเลย ไม่มีสอง นี่ก็ทางที่ว่าการอำเภอชำรุดทรุดโทรม ก็เรา
ช่วยชาติอยู่แล้ว ที่ว่าการอำเภอก็ของชาติจะว่าไง ก็ต้องช่วย เอาเรื่อยไปอย่างนี้ละ

เราไม่เอาอะไร เราพูดจริงๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเสีย ที่ติดดินทั่วโลกนี้เรา
ทั้งนั้นละที่ติดดินทั่วประเทศไทย แทนที่จะเอานั่นเอานี้ ไม่มี ไม่มีเอา เปิดโล่งให้ช่วย
ชาติของเราทั้งหมดนับแต่ทองคำมา ดอลลาร์ เงินสด ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ไม่เอา
อะไรเลย จิงว่าช่วยโลกละซิ ไม่เอา เราพอแล้วในหัวใจเราพอ อะไรที่พอสู่วหัวใจที่พอ
ด้วยความเลิศเลอ พอแล้วด้วยความเลิศเลอด้วย สิ่งใดที่จะมาเสริมไม่เลิศเลอ มันเข้า
ไม่ติดตอกออกหมด เราช่วยอย่างนั้นละช่วยชาติ ช่วยเสียในวาระสุดท้าย เราช่วยให้เต็ม
เหนี่ยวตายไปแล้วท่านทั้งหลายอย่ามาหวังนี่นะ เราพูดจริงๆ จะไม่กลับมาเกิดอีก พูด
ให้มันชัดเจนอย่างนี้ละ จะเกิดนี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ฟังเสียพี่น้องทั้งหลาย

นี่ละผลแห่งการปฏิบัติธรรม เราเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย ไปอยู่ในป่าในเขา จน
เขาตีเกราะมาประชุมกัน เขาว่าเราตายแล้ว ไปไม่ฉันจ้งหันซิ ไม่ทราบว่ากี่วัน แล้วโผล่
ออกมาบิณฑบาตเสียวันหนึ่ง แล้วหายเงียบๆ นี่คือฝึกกรรมานพาดกิเลสนั้นแหละ จน
เขาตีเกราะประชุม ฟังซิเคยมีไหม ไปที่อื่นเราก็ทำเหมือนกัน เมื่อเขาไม่ตีเกราะเราก็
บอกไม่ตีเกราะ บ้านที่เขาตีเกราะ เราก็บอกเขาตีเกราะประชุม

พอประชาชนมามาก ๆ แล้ว ใครเห็นว่ายังไง พระองค์นี้มาอยู่กับเราก็เดือนแล้ว
นี่ แล้วก็วันถึงด้อม ๆ มาบิณฑบาตหนหนึ่ง หายเงียบๆ นี่ก็หายไปหลายวันแล้ว ท่านไม่
ตายแล้วหรือ เอ้าพากันไปดูซินะ ว่านั้นนะ เราไม่ไป เพราะพระองค์นี้ไม่ใช่พระธรรมดา
เป็นมหาด้วย ไปเดี๋ยวนั้นจะเขกเอาหลงทิศ เราไม่ไป เอ้าพี่น้องทั้งหลายไป เขาก็
หลังไหลไปดู ท่านไม่ตายแล้วหรือ ถ้าไม่ตายท่านจะโมโหโโสอยู่หรือไปดูซินะ พอมา
เขาก็เล่าเรื่องของผู้ใหญ่บ้านให้เราฟัง ข้อสำคัญ คือ ท่านไม่ตายแล้วหรือ ถ้าไม่ตายท่าน
จะโมโหโโสอยู่หรือ

พอเขามาถึง เป็นยังไงตายหรือยัง ก็ไม่เห็นท่านตายเขาว่อย่างนั้น แล้วโมโห
โโสอยู่ไหม ท่านไม่เห็นโมโหโโส ยิ้มแย้มแจ่มใส ก็มีเท่านั้นหรือ มีเท่านั้นละ ไป ไล่
เลย เราไม่ได้อดเพื่อตายนี่นะ เราอดเพื่อฆ่ากิเลสต่างหาก ความโมโหโโสเป็นกิเลส
เราจะฆ่าความโมโหโโส จะมาโมโหโโสทำไม มีเท่านั้นหรือ มีเท่านั้น ไล่เลย ไม่ถึง ๑๐
นาที แดกฮือ นี่ละเขาไปดูเรา เขาว่าเราจะตาย ตัวกับความตายอยู่กับเรา เรายังไม่รู้
พวกชาวบ้านเขาตีเกราะประชุมมาดู ดูซินะ นี่ละเวลาเราฝึกกรรมานเรา เอาจริงเอาจ้ง
มากนะ

ท่านทั้งหลายดูก็รู้ก็ริยาทำทางเป็นยังไง มีความท้อแท้อ่อนแอเหลวไหลไหม ไม่ได้เหลวไหลเลยจ้อยู่ตลอดเวลา เป็นนักมวยก็เรียกว่าชดกันตลอด ไม่มีกรรมการแยกละ เอ้า ใครเก่งก็อยู่บนเวที ใครไม่เก่งให้ตกเวทีไป ระหว่างกิเลสกับเราฟัดกัน เอ้า ใครเก่งให้อยู่บนเวที ใครไม่เก่งตกเวที ฟัดเต็มเหนี่ยวๆ สุดท้ายกิเลสตกเวที ตกเวทีไปเรื่อย เราก็เลยขึ้นครองเวที นี้ได้ธรรมครองเวทีมาสอนพี่น้องทั้งหลาย

พูดให้ชัดเจนถึงขั้นที่ว่าพอทุกอย่างแล้ว กิเลสก็ม้วนเสื่อไปแล้วเป็นเวลาตั้ง ๕๐ กว่าปี ฟังเสียวันนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร นั้นนะวันกิเลสม้วนเสื่อฟ้าดินถล่มในคืนวันนั้นแหละ ตั้งแต่บัดนั้นมาก็ได้ทำประโยชน์ให้โลกว่าจะไม่ทำอะไรละ เห็นว่ายากลำบากสุดขีดสุดประมาณ ที่นี้ครั้นพิจารณาแล้วก็สุดท้ายก็มนุษย์เหมือนกันกับเรา หวังพ้นจากทุกข์เหมือนกัน เอ้าได้แค่นี้ไหนก็เอา ก็สอนกันมาอย่างนี้ละเห็นไหมละ เราหวังเอาอะไรกับพี่น้องทั้งหลาย เราไม่เอานะ ที่ตื่นดีได้อยู่เดี๋ยวนี้เราไม่เคยเอา สตางค์นี้ก็ไม่เคยเอา เพื่อส่วนรวมทั้งนั้นละชาติบ้านเมือง

ทองคำเป็นที่หนึ่งเข้าคลังหลวงหมดเวลานี้ได้ ๑๑ ตันกับ ๔๐๐ กิโลแล้ว คลังหลวง เราพยายามขสมบัตินี้เข้าคลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติเรา จากนั้นก็ดอลลาร์ดอลลาร์เข้าเพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าบาท ต่อจากนั้นก็เอาเงินดอลลาร์นั้นมาช่วยเงินไทย ที่ช่วยชาติมันไม่พอ เพราะเราหยุดเทศน์แล้ว เงินก็ไม่มี แต่คนจนนี่มันจนทั่วประเทศ เราก็เอาเงินไทยนี้ละออก แล้วก็ดอลลาร์เข้ามาช่วยกันทุกวันนี้ละ เพราะฉะนั้นดอลลาร์จึงไม่เข้าคลังหลวง แต่ทองคำนี้เข้าทุกบาททุกสตางค์ ไม่รั่วไหลไปไหนตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งปานนี้ แล้วจะตลอดไป เข้าอย่างนี้ตลอด

ว่าอะไรเป็นอย่างนั้น เราไม่เหมือนใครนะ ว่าจริง จริง เหมือนหินหัก หินหักปุ๊บนี้ขาดต่อกันไม่ได้ละ คำพูดนี้ถ้าลงได้ออกแล้วต่อกันไม่ได้ ต้องเป็นจริง ตายก็ตายไปเลยกับคำพูดที่สัตย์ที่จริงนั้นนะ เราไม่ได้มีคำว่าเหลวไหล การทำความพากความเพียรฆ่ากิเลสก็ไม่เคยมีที่มาเหลวไหล อ่อนแอสู้กิเลสไม่ได้ เราสู้กิเลสไม่ได้ก็บอกในเบื้องต้นที่ล้มลุกคลุกคลาน ไปน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา ถึงขนาดออกอุทานในใจว่า เหอ มึงเอากูขนาดนี้เชียวหรือ กิเลสเอากูกระทั่งน้ำตาร่วง เออละยังมึงต้องฟังวันหนึ่งให้กูถอย กูไม่ถอย ก็ไม่ถอยจริง ๆ ฟาดกิเลสพังเลย นั้นเห็นไหมละ

นี่ละมูมานะ ความโกรธความแค้น โกรธให้ผู้หนึ่งผู้ใดสัตว์ตัวใดก็ตามเป็นบาปเป็นกรรม ความโกรธความแค้นให้กิเลสที่เป็นภัยแก่ตัวเองนี้เป็นธรรม เราเคยโกรธมาแล้ว แค้นมาแล้วน้ำตาร่วง จนกระทั่งว่ามึงเอากูถึงขนาดนั้นเชียวหรือ แต่เป็นอยู่ในใจนะ เอายังมึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้กูถอย กูไม่ถอย โรงงานใหญ่ก็คือ พ่อแม่ครูจารย์

มัน เข้าไปหาท่าน ศึกษาอบรมเต็มที่แล้วมา มันพืดหงายหมาลงไป เอ้า กลับคืนไปอีก มาอีก ฟาดนี้เราก็กินหมาลงไปเรื่อย

หลายครั้งต่อหลายครั้ง มันก็เลยหงายหมาเหมือนกัน กิเลสเหมือนหมา ฟาดใส่นี้มันก็หงาย จากนั้นมาก็ชดกันเรื่อย มีแต่กิเลสหงายหมาๆ จนกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้ พอแล้ว กิเลสมันวิ่งเสียไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ นั้นละวันกิเลสมันวิ่งเสีย ฟาดดินถล่มอยู่บนภูเขาวัดตอธรรมเจดีย์ ได้ชัยชนะมา ตั้งแต่บัดนั้นมาเราก็ไม่เคยปรากฏกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายที่จะโผล่หน้าขึ้นมาให้พืดกันอีก ไม่มี

นั่นละเอาธรรมอันนี้แหละ ที่ทำชัยชนะด้วยความรอดเป็นรอดตายนี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่ามาสอนด้วยความพอแล้วทุกอย่าง จึงไม่ตะ เจนเป็นบาทเป็นสตางค์เราไม่เคยตะ ดิดดินก็คือเรา ที่ไหนทั่วประเทศไทยเราไปหมด หาสมบัติเงินทองข้าวของมาช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราไม่เอาๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ท่านทั้งหลายฟังเชื่อหรือไม่เชื่อ จริงจ้งทุกอย่าง ทำลงไป นี่เห็นไหมวันนี้ก็มาอยู่ที่นี้ เดินไปที่ไหนคนตามขอยั่วเย้าๆ เอ้า แยกไปๆ ให้ไปเรื่อยๆ อย่างนี้ละ ที่เราจะเอา เราไม่มี เราบอกเราพอแล้ว สมบัติเงินทองก็หาไว้เพื่อโลกเท่านั้น สำหรับทำเพื่อเรา เราพอทุกอย่างแล้ว หายสงสัย

นี่ละการปฏิบัติธรรม ได้ผลเป็นที่พอใจตามพระพุทธเจ้าสอนไว้ พระพุทธเจ้าโกหกโลกที่ไหน ไม่โกหก ขอให้ปฏิบัติตามทางของศาสดาสอน เอ้า เต็ดก็เด็ด พระพุทธเจ้าพาดตาย ตาย สุดท้ายกิเลสตาย พระพุทธเจ้าสอนเรา เอ้าถึงขั้นตาย ตาย ก็ไม่เห็นตายวะ พระพุทธเจ้าสลบ ๓ หน ไม่ตาย เป็นศาสดาขึ้นมา เพราะความเพียรกล้าั่นแหละ สวาททั้งหลายบางองค์เดินจงกรมจนฝ่าเท้าแตก ไม่ตาย เป็นพระอรหันต์ขึ้นมา เช่น พระโสณะ เป็นต้น นี่ก็พืดตามร่องรอยของท่านมาโดยลำดับลำดับ

เพราะฉะนั้นความทุกข์ในโลกนี้ เราขอประมวลมาให้ท่านทั้งหลายทราบ ถ้ายังไม่เข้าสู่กับกิเลสเสียเมื่อไร ใครอย่าว่างานใดหนักนะ ไม่หนัก งานในโลกนี้จะว่าอะไรหนักไม่หนัก มันหนักทั้งแล้วหนีไปก็ได้ แต่งานกับกิเลส กิเลสกับหัวใจนี้ ถ้ากิเลสไม่ขาดสะบั้น ใจจะถอยไม่ได้ นี่ก็พืดกันเสียจนกิเลสขาดสะบั้นแล้ว นั้นเห็นไหม ไม่มีถอย

นี่ละเอาคำไม่มีถอยนี้เป็นชัยชนะขึ้นมา มาสอนพี่น้องทั้งหลายแล้วมาทำประโยชน์ให้โลกทั้งหลาย ได้เห็นอยู่เวลานี้ เราทำที่สุด สุดยอดด้วยการทำประโยชน์ให้โลกนะ เราไม่เอาอะไรเลย ไปทำประโยชน์ให้โลกทั่วประเทศไทยเรา เราไม่เคยเอาอะไร ทำเพื่อโลกทั้งนั้น ๆ เรียกว่าเราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่เอาอะไร ธรรมก็พอแล้วด้วยความเลิศเลอ สิ่งใดที่จะมาเสริมธรรมอีก ไม่มี เพราะสิ่งมาเสริมไม่เลิศเลอเหมือน

ธรรมในใจที่พอแล้วด้วยความเลิศเลอ นี่ละเราทำอย่างนี้ แล้วก็มาสอนพี่น้องทั้งหลาย
ควรจะทำเป็นคดีตัวอย่าง

อย่าเหลาะแหละท้อแท้อ่อนแอ เวลาทำความดีงามทั้งหลาย เรื่องของกิเลสถึง
ไหนถึงกัน เป็นก็เป็น ตายก็ตาย มันมีแต่อย่างนั้นมากต่อมาก ที่จะหมุนตัวเข้าสู่ธรรม
เข้า เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ลูกศิษย์ตถาคตสลบ ๓ หน พระพุทธเจ้า เรามันมีแต่สลบ
ลงหมอนลงเสื่อใช้ไม่ได้ แก่เสื่อแก่หมอน ฟาดเข้าป่าให้หมด ฟาดกิเลสให้มันขาด
สะบัดลงไปเป็นไร พวกมันจำเอานะ เอาละเท่านั้นพอ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ